

PASC@L

HET BLAD VAN DE ACTIEVE 50-PLUSSERS MAANDELIJKS / NOVEMBER 2008 / € 2,95

MAGAZINE

GEZONDHEID

Het nut van
preventieve
onderzoeken

Zijn wij seksuele
moraalridders?

DOSSIER

*Financiële
planning*

Gezellig voor gure avonden
Frédéric maakt
gezelschapsspellen

*Zijn goede
doelen echt goed?*

Maak je auto klaar
voor Koning Winter

ONDER DE LOEP

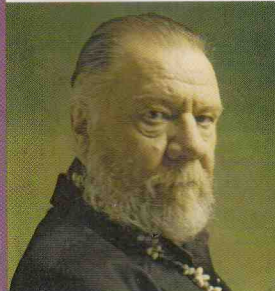
- ✓ *Op pensioen zonder
geldzorgen!*
- ✓ *Pascal trekt ten strijde
tegen de pop-ups*
- ✓ *Moet je betalen
voor je ex na de scheiding?*
- ✓ *De juiste lens voor het
juiste filmpje*

SONNY: 'DEZE KATTEN
VERDIENEN EEN
FIJNE THUIS'

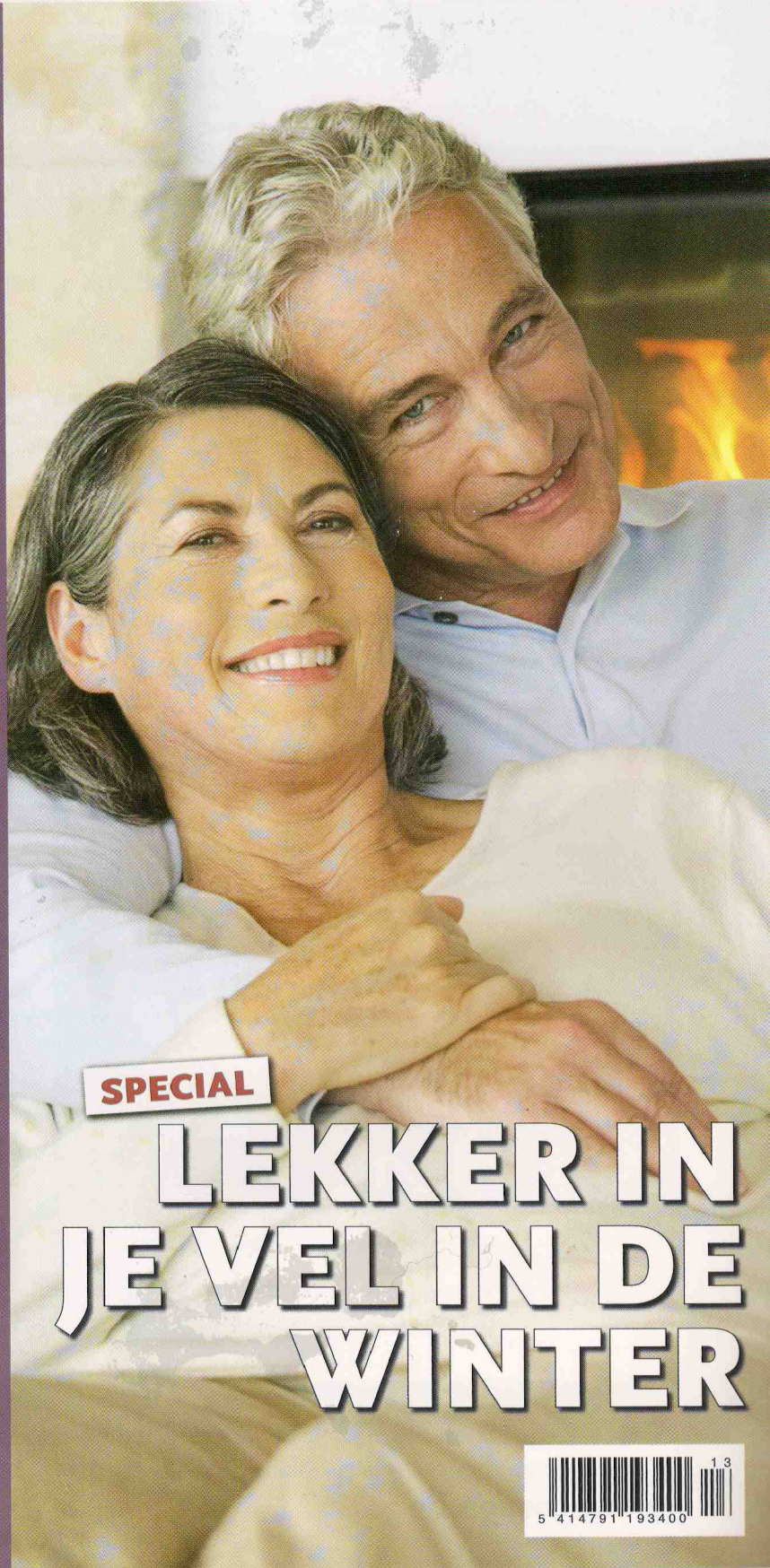
ER IS ER EÉN JARIG,
HOERA, HOERA

ROLAND: 'OUDER
WORDEN BESTAAT NIET,
IT'S ALL IN THE MIND'

HOND EN BAASJE TE DIK?
SPORT SAMEN MET JE
VIERVOETER

SPECIAL

LEKKER IN JE VEL IN DE WINTER

DE SEKSUELE MORAAAL VAN VIJFTIGPLUSSERS

“Wij relativeren overspel makkelijker dan jongeren”

Meer dan vier op tien vijftigplussers in een relatie maken zich niet meer druk om een scheve schaats van de tegenpartij, zo blijkt uit een recente enquête. Zijn we dan toch niet zo preuts als vaak gedacht wordt? Seksuologe Sybille Vanweehaeghe (49) neemt de seksuele normen en waarden van onze generatie onder de loep. Zij ziet vooral het positieve in de erfenis van de flowerpower: “De emancipatiegolf heeft ervoor gezorgd dat partners in een relatie nu gelijkwaardig zijn.”

Ander onderzoek - onder 13.000 Britten - vertelt ons zelfs dat één op drie vijftigplussers al eens vreemdging, en daaruit haalt men de conclusie ‘vijftigplussers houden er een veel lossere moraal op na dan jongeren’. Over de betrouwbaarheid van die cijfers spreken we ons hier niet uit, maar opvallend is het wel. Tijd dus voor meer duiding. Sybille Vanweehaeghe is tegelijk licentiate seksuologie én moraalwetenschappen. Ze geeft les moraal aan jongeren en heeft een praktijk als relatie-therapeute.

Wat denkt u van de bewering dat ‘vijftigplussers er een veel lossere seksuele moraal op nahouden dan jongeren’ en dus minder streng met overspel omgaan. Klopt dat?

Ik wil dit nuanceren. Het is zo dat vijftigplussers overspel makkelijker relativeren. Ze waarderen de kracht van hun relatie meer. Dat wil niet zeggen dat ze soepeler staan tegenover overspel, ze vinden het waarschijnlijk even erg. Maar waar twintigers al snel zeggen dat het uit is als hun partner overspel pleegt, zullen vijftigplussers twee keer nadenken vooraleer ze hun relatie definitief verbreken.

In Groot-Brittannië is een verontrustende tendens aan het licht gekomen: het aantal soa's (seksueel overdraagbare

Sybille: “Vijftigplussers zijn de typische generatie van de pil, en niet van het condoom!”

aandoeningen, waaronder hiv) bij vijftigplussers is de laatste tien jaar verdubbeld. De oorzaak daarvan zou liggen bij internetdating en het gebruik van Viagra. Is er nood aan meer voorlichting omtrent soa's?

De oorzaak van die ontwikkeling is niet dat vijftigplussers slecht voorlicht zijn over soa's. Zij weten ook wel dat je een condoom moet gebruiken om geen aids op te lopen. Maar er is een grote *maar...* Vijftigplussers zijn de typische generatie van de pil, en niet van het condoom! En gedrag dat voortkomt uit een gewoonte is zo moeilijk te veranderen. Ik denk dat we er niet voldoende bij stilstaan welke gevaren onveilig vrijen inhoudt. We

denken makkelijk: ‘mij zal het wel niet overkomen’ of ‘aangezien ik mij niet promiscue gedraag, zal dat voor mijn bedpartner ook wel gelden’. We denken ook gauw dat anticonceptie niet meer nodig is want we zijn te oud om kinderen te krijgen. Maar dat betekent niet dat we ons niet moeten beschermen tegen soa's. Hierin is voor de media en de overheid een grote rol weggelegd om mensen te informeren, denk ik. Maar vijftigplussers worden een beetje vergeten in voorlichtingscampagnes. Waarom in verenigingen of serviceclubs, of via ziekenfondsen geen infomomenten voor vijftigplussers organiseren rond seksualiteit? Want, we wéten het allemaal wel, maar door weten alleen veranderen we ons gedrag niet, terwijl een voordracht van een ervaringsdeskundige of goede preventiecampagnes wél gedragsverandering kunnen teweegbrengen. **Het is geen rareiteit dat vijftigplussers deelnemen aan het uitgaansleven en meedoen aan de trend van dating. Wat vindt u daarvan?**

Een datingsite of een relatiebureau is een goede manier om af te tasten wat je zoekt in een potentiële partner. Want we weten intussen al dat het niet evident is om iemand op straat tegen te komen. Buiten de aantrekkingskracht

op het eerste gezicht zijn er zoveel factoren die bepalen of iemand bij je past. Dat kun je niet zomaar van iemands gezicht aflezen. Waarom zouden alleenstaande vijftigplussers dus geen gebruikmaken van het internet en meedoen aan bijeenkomsten voor singles? Er zijn trouwens een pak taboes weggevallen daaromtrent. Honderd jaar geleden was je getrouwd 'tot de dood jullie scheidt'. Maar een vijftigplusser van nu begint aan een tweede jeugd. Een grootmoeder van een eeuw geleden was een oud mens op haar vijftigste. Nu zijn vijftigers fitte en goed uitziende mensen; zij hebben recht op dat tweede jonge leven.

Toen de pil in de jaren zestig op de markt kwam in België, zorgde dat voor een veranderende seksuele moraal. Vijftigplussers hebben het volop meegemaakt. Zij vormen dus de eerste generatie met wijze opvattingen over seksualiteit, of niet?

Voor een groot stuk wel. Ze hebben alleszins minder problemen met de vrijere moraal. Na de jaren zestig en de

generatie van mensen die later gescheiden zijn. Die veranderende wereld van de flowerpower heeft daar zeker mee te maken. Dat betekent niet dat mensen niet meer monogaam bleven, maar er was - en is nu nog - veel meer sprake van seriële monogamie. Heel wat koppels willen nog altijd monogaam zijn, maar een partner is er niet meer voor heel het leven, zoals vroeger. Verschil-

ging werken, en een dubbele dagtaak bracht voor vrouwen heel wat frustraties met zich mee... Wij zijn dus de generatie die van de ene wereld in de andere is overgestapt.

Heeft dat gevolgen voor de generaties die na ons komen?

Als je nu kijkt naar de jongeren, merk je dat ze plots weer veel trouwer zijn en die oude huwelijksmoraal weer vereeren. Niet toevallig zijn zij de kinderen van de ouders die massaal gescheiden zijn... Maar begrijp me niet verkeerd, die verandering van moraal is ook heel positief geweest. Er is een enorme golf van vrijheid gekomen. Vrouwen konden beschikken over hun eigen lichaam en hun eigen seksualiteit. Ze konden beslissen of ze kinderen wilden of niet. Gelukkig zorgde dat voor een emancipatiegolf waardoor we nu kunnen spreken van gelijkwaardigheid van partners. Dat feit maakt relatievorming interessant maar misschien ook moeilijker. Want mannen en vrouwen zijn hoe dan ook verschillend, en leren omgaan met die verschillen is geen sinecure...

“Met de flowerpower en de anticonceptiepil ontstond het idee dat alles mocht en alles kon in relaties”

flowerpower kwamen ook de jaren zeventig en tachtig, waarin alles kon en alles mocht. Ook op relatievlak. Daar zijn helaas heel wat fouten gemaakt. Mensen dachten door de komst van de pil dat ze hun eigen relatie niet meer moesten beschermen. Velen dachten dat ze die nieuwe vrijheid als persoon of als koppel aankonden. Als we nu rondom ons kijken, zien we de uitwassen van die periode. Het is de psychische

relaties na elkaar hebben was niet meer abnormaal. Mensen gingen hun huwelijk sneller in twijfel trekken, de oude huwelijksmoraal - de vrouw blijft thuis en zorgt voor de kinderen, en de man gaat werken - verdween en dat heeft een ommekeer gebracht in de manier waarop mensen naar relaties kijken. Dat zorgde voor problemen: veel mannen konden moeilijk omgaan met een vrouw die ook buitenshuis

Kristel De Smet